* * *

Попри шпилі мідяними рядами
Сунуть хмари пекельної кари —
Гріх карають лицарі з рушницями,
Триста років заковані в хмари...

А ті хмари розійдуться імлою,
Як народ підійметься до бою!

Дні і ночі, рано й вечір чекають,
Чи не йде зов степів від Славути?
Йдуть літа, води в море тікають,
Але гомону труб — не почути...

А ті хмари розійдуться імлою,
Як народ підійметься до бою!

— Лицарі! Товариство! В пожарі!
Ваші чола скам'яніли від болю,
Лице стидом загоріло у хмарі,
Що народ не скидає неволю!

А всі хмари розійдуться імлою,
Як народ підійметься до бою!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.